

- 2) Skal artikel 161, stk. 1, og artikel 210, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92 fortolkes således, at der under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er tale om udførsel, og der dermed opstår en toldskyld ved udførsel for så vidt angår et skib (en yacht), hvis flagstat er en medlemsstat, alene på grund af en kontrakt om salg til en person, som er etableret i et tredjeland, og afmelding af det pågældende skib i denne medlemsstats skibsregistre?
- 3) Skal artikel 795, stk. 1, tredje afsnit, litra b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 <sup>(2)</sup> af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at det under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende i forbindelse med udførsel af et skib (en yacht), hvis flagstat er en medlemsstat, er således, at kontrakten om salg af skibet til en person, som er etableret i et tredjeland, og afmelding af skibet i denne medlemsstats skibsregistre udgør tilstrækkelig dokumentation i denne bestemmelses forstand?
- 4) Følger det af artikel 795, stk. 1, tredje afsnit, litra b), og fjerde afsnit, [sammenholdt med] artikel 796e, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2454/93, at den efter denne bestemmelse kompetente toldmyndigheds vurdering af, hvorvidt der foreligger tilstrækkelig dokumentation i henhold til denne forordnings artikel 796da, stk. 4, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er bindende og ikke er underlagt en kontrol ved den toldmyndighed, som er kompetent for den efterfølgende antagelse af en toldangivelse som omhandlet i førstnævnte bestemmelse?

<sup>(1)</sup> EUT L 302, s. 1.

<sup>(2)</sup> EUT L 253, s. 1.

**Appel iværksat den 19. februar 2016 af Republikken Polen til prøvelse af dom afsagt af Retten  
(Ottende Afdeling) den 3. december 2015 i sag T-367/13, Republikken Polen mod Europa-  
Kommissionen**

(Sag C-105/16 P)

(2016/C 136/26)

*Processprog: polsk*

**Parter**

*Appellant:* Republikken Polen (ved B. Majczyna)

*Den anden part i appsagen:* Europa-Kommissionen

**Appellanten har nedlagt følgende påstande**

- Dommen afsagt den 3. december 2015 af Den Europæiske Unions Ret i sag T-367/13, Republikken Polen mod Europa-Kommissionen, ophæves, for så vidt som det første klagepunkt vedrørende kravet om, at mindst 50 % af den finansielle støtte skulle anvendes til omstrukturingsforanstaltninger, hvilket klagepunkt blev fremsat i forbindelse med det første anbringende vedrørende søgsmålet med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/214/EU af 2. maj 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2013) 2436) <sup>(1)</sup>, i nævnte dom blev forkastet.

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/214/EU af 2. maj 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres for så vidt som der deri foretages en ekstrapoleret korrektion af de af Republikken Polen anmeldte udgifter til støtte til delvis selvforsynende landbrug på 11 % med beløb på 4 583 950,92 EUR og 39 583 726,30 EUR.
  
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

### Anbringender og væsentligste argumenter

Republikken Polen har nedlagt påstand om ophævelse af dommen afsagt den 3. december 2015 af Den Europæiske Unions Ret i sag T-367/13, Republikken Polen mod Europa-Kommissionen, for så vidt som det første klagepunkt vedrørende kravet om, at mindst 50 % af den finansielle støtte skulle anvendes til omstrukturingsforanstaltninger, hvilket klagepunkt blev fremsat i forbindelse med det første anbringende vedrørende søgsmålet med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/214/EU af 2. maj 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2013) 2436) (EUT L 123 af 4.5.2013, s. 11), i nævnte dom blev forkastet, om annullation af denne afgørelse for så vidt som der deri foretages en ekstrapoleret korrektion af de af Republikken Polen anmeldte udgifter til støtte til delvis selvforsynende landbrug på 11 % med beløb på 4 583 950,92 EUR og 39 583 726,30 EUR, og om at Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Retten har i den appellerede dom forkastet Republikken Polens søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, hvori det er fastsat, at der skal anvendes finansielle korrektioner på 8 292 783,94 EUR og 71 610 559,39 EUR på de udgifter, som Republikken Polen har anmeldt til støtte til delvis selvforsynende landbrug.

Kommissionen har med hensyn til de udbetalte midler til støtte for delvis selvforsynende landbrug anført, at Republikken Polen har begået fem overtrædelser, herunder manglende opfyldelse af kravet i artikel 33b i forordning nr. 1257/1999<sup>(2)</sup> om, at landbrugeren skal anvende mindst 50 % af støtten til omstrukturingsforanstaltninger. Denne overtrædelse er grundlaget for, at Kommissionen har foretaget en ekstrapoleret korrektion på 11 % af de anmeldte udgifter til støtte til delvis selvforsynende landbrug, hvilken procentsats svarer til procentdelen af ansøgninger, hvor en stikprøve på 100 ansøgningsakter, som Kommissionen har kontrolleret, har vist, at kravet om, at halvdelen af den finansielle støtte skal anvendes til omstrukturering, ikke er opfyldt.

I denne sammenhæng har Republikken Polen gjort et appelanbringende mod den appellerede dom gældende om, at artikel 33b i forordning nr. 1257/1999 er anvendt urigtigt, idet det lægges til grund, at tildeling af støtte til delvis selvforsynende landbrug forudsætter, at mindst halvdelen af støtten anvendes til omstrukturingsforanstaltninger, selv om et sådant krav ikke har støtte i bestemmelser i EU-retten.

Den urigtige anvendelse af ovennævnte bestemmelse førte til, at Retten lagde til grund, at Kommissionen i den omtvistede afgørelse med rette fastslog, at Republikken Polen kun burde have godkendt de af de oprindelige ansøgninger om finansiel støtte, hvori de støttemodtagende landbrugere navnlig havde forpligtet sig til at anvende mindst halvdelen af støtten til omstrukturingsforanstaltninger.

Det klagepunkt, der er baseret på den manglende overholdelse af kravet om, at landbrugeren skal anvende mindst 50 % af støtten til omstrukturingsforanstaltninger, var grundlaget for anvendelsen af en ekstrapoleret korrektion på 11 % af de anmeldte udgifter til støtte til delvis selvforsynende landbrug.

Det er Republikken Polens opfattelse, at kravet om, at landbrugeren skal anvende mindst 50 % af støtten til omstrukturingsforanstaltninger, ikke følger af EU-retten. Ingen af de bestemmelser i EU-retten, hvori betingelserne for tildeling af støtte til delvis selvforsynende landbrug konkret er fastlagt, indeholder en betingelse om, at mindst 50 % af støtten skal anvendes til omstrukturingsforanstaltninger. Artikel 33b i forordning nr. 1257/1999 indeholder ikke en sådan betingelse. Heller ikke i forordning nr. 141/2004<sup>(3)</sup> om gennemførelsesbestemmelser til de specifikke foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der er fastsat i kapitel IXa i forordning nr. 1257/1999, har Kommissionen indført et sådant krav fra Kommissionens.

De polske myndigheder har derfor ikke tilsidesat deres kontrolpligt med hensyn til ovennævnte betingelser for tildeling af støtte inden for rammerne af »støtte til delvis selvforsynende landbrug«. Anvendelsen af en finansiell korrektur med hensyn til denne overtrædelse er dermed ikke berettiget. Det følger heraf, at Retten med urette forkastede søgsmålet med påstand om annullation af gennemførelsesafgørelse 2013/214/EU, for så vidt som der deri foretages en ekstrapoleret korrektion af de af Republikken Polen anmeldte udgifter til støtte til delvis selvforsynende landbrug.

<sup>(1)</sup> EUT L 123, s. 11.

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17.5.1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160, s. 80).

<sup>(3)</sup> Kommissionens forordning (EF) nr. 141/2004 af 28.1.2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 for så vidt angår overgangsforanstaltningerne til udvikling af landdistrikterne i Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (EUT L 24, s. 25).

---

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik**

(Sag C-60/14)<sup>(1)</sup>

(2016/C 136/27)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

<sup>(1)</sup> EUT C 93 af 29.3.2014.

---

**Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 18. januar 2016 — Helena Kolcunová mod Provident Financial s. r. o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Prešov — Slovakiet)**

(Sag C-610/14)<sup>(1)</sup>

(2016/C 136/28)

Processprog: slovakisk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

<sup>(1)</sup> EUT C 118 af 13.4.2015.

---